TIESAS SPRIEDUMS (ceturtā palāta)

2022. gada 24. februārī*

Apelācija – Dempings – Brazīlijas, Irānas, Krievijas, Serbijas un Ukrainas izcelsmes karsti velmētu plakanu dzelzs, neleģētā tērauda vai cita leģētā tērauda velmējumu imports – Procedūras attiecībā uz Serbijas izcelsmes importu izbeigšana – Kaitējuma esamības noteikšana – Importa no vairākām trešām valstīm ietekmes kumulatīvais novērtējums – Regula (ES) 2016/1036 – 3. panta 4. punkts – Procedūras izbeigšana, nenosakot pasākumus – 9. panta 2. punkts – Importa "nenozīmīgais" raksturs – *De minimis* robežvērtība – Eiropas Komisijas īstenošanas pilnvaras

Lietā C-226/20 P

par apelācijas sūdzību atbilstoši Eiropas Savienības Tiesas statūtu 56. pantam, ko 2020. gada 29. maijā iesniedza

Eurofer, Association Européenne de l'Acier, AISBL, Brisele (Beļģija), ko pārstāv *J. Killick* un *G. Forwood*, *avocats*,

apelācijas sūdzības iesniedzēja,

pārējie lietas dalībnieki:

Eiropas Komisija, ko sākotnēji pārstāvēja *T. Maxian Rusche*, kā arī *A. Demeneix*, vēlāk – *T. Maxian Rusche* un *G. Luengo*, pārstāvji,

atbildētāja pirmajā instancē,

HBIS Group Serbia Iron & Steel LLC Belgrade, kas reģistrēta Belgradā (Serbija), ko pārstāv *R. Luff*, advokāts,

persona, kas iestājusies lietā pirmajā instancē,

TIESA (ceturtā palāta)

šādā sastāvā: trešās palātas priekšsēdētāja K. Jirimēe [*K. Jürimäe*] (referente), kas pilda ceturtās palātas priekšsēdētāja pienākumus, tiesneši S. Rodins [*S. Rodin*] un N. Pisara [*N. Piçarra*],

ģenerāladvokāts: Dž. Pitrucella [*G. Pitruzzella*],

sekretārs: A. Kalots Eskobars [*A. Calot Escobar*],

* Tiesvedības valoda – angļu.

ņemot vērā rakstveida procesu,

noklausījusies ģenerāladvokāta secinājumus 2021. gada 2. septembra tiesas sēdē,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

1 Ar apelācijas sūdzību *Eurofer, Association européenne de l'acier, AISBL* (turpmāk tekstā – "*Eurofer*") lūdz atcelt Eiropas Savienības Vispārējās tiesas 2020. gada 12. marta spriedumu *Eurofer* /Komisija (T-835/17; turpmāk tekstā – "pārsūdzētais spriedums", EU:T:2020:96), ar kuru tika noraidīta tās prasība daļēji atcelt Komisijas Īstenošanas regulu (ES) 2017/1795 (2017. gada 5. oktobris), ar ko nosaka galīgo antidempinga maksājumu konkrētu Brazīlijas, Irānas, Krievijas un Ukrainas izcelsmes karsti velmētu plakanu dzelzs, neleģētā tērauda vai cita leģētā tērauda velmējumu importam un ar ko izbeidz izmeklēšanu attiecībā uz konkrētu Serbijas izcelsmes karsti velmētu plakanu dzelzs, neleģētā tērauda vai cita leģētā tērauda velmējumu importu (OV 2017, L 258, 24. lpp.; turpmāk tekstā – "strīdīgā regula").

Atbilstošās tiesību normas

2 Lietas apstākļu norises laikā tiesību normas, kurās paredzēta kārtība, kādā Eiropas Savienība pieņem antidempinga pasākumus, bija iekļautas Padomes Regulā (EK) Nr. 1225/2009 (2009. gada 30. novembris) par aizsardzību pret importu par dempinga cenām no valstīm, kas nav Eiropas Kopienas dalībvalstis (OV 2009, L 343, 51. lpp., labojums – OV 2016, L 44, 20. lpp.), kurā grozījumi izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2014. gada 15. janvāra Regulu (ES) Nr. 37/2014 (OV 2014, L 18, 1. lpp.; turpmāk tekstā – "Regula Nr. 1225/2009").

3 Strīdīgās regulas pieņemšanas datumā tiesību normas, kas reglamentē Savienības antidempinga pasākumu noteikšanu, bija ietvertas Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) 2016/1036 (2016. gada 8. jūnijs) par aizsardzību pret importu par dempinga cenām no valstīm, kas nav Eiropas Savienības dalībvalstis (OV 2016, L 176, 21. lpp.). Saskaņā ar šīs regulas 25. panta pirmo daļu tā stājās spēkā 2016. gada 20. jūlijā. Saskaņā ar tās 24. panta pirmo daļu ar to tika atcelta Regula Nr. 1225/2009.

4 Tā kā, pirmkārt, šajā lietā atbilstošās Regulas Nr. 1225/2009 un Regulas 2016/1036 materiālo tiesību normas sakrīt un, otrkārt, tā kā pārsūdzētajā spriedumā un šajā apelācijas sūdzībā ir atsauce tikai uz pēdējās minētās regulas normām, šīs apelācijas sūdzības pamati ir jāizvērtē, ņemot vērā Regulas 2016/1036 normas, neskarot Regulu Nr. 1225/2009 un Nr. 2016/1036 piemērošanu laikā šajā lietā.

5 Regulas 2016/1036 16. apsvērumā, kurā būtībā ir pārņemts Regulas Nr. 1225/2009 15. apsvēruma saturs, ir noteikts:

"Izmeklēšana vai lietas izskatīšana būtu jāizbeidz, ja dempings ir *de minimis* vai kaitējums ir nenozīmīgs, un ir piemēroti definēt šīs situācijas. Ja ir jāievieš pasākumi, ir jāparedz izmeklēšanas izbeigšana un jāprecizē, ka pasākumiem vajadzētu būt mazākiem par dempinga starpību, ja ar to pietiek, lai novērstu kaitējumu, kā arī jākonkretizē pasākumu līmeņa aprēķināšanas metode, ja izmeklēšanu veic, izmantojot atlasi."

6 Regulas 2016/1036 3. panta "Kaitējuma noteikšana", kurā būtībā ir pārņemti Regulas Nr. 1225/2009 3. panta noteikumi, 3. un 4. punktā ir paredzēts:

"3. Atkarībā no tā, kāds ir importa par dempinga cenām apjoms, spriež, vai ir bijis ievērojams importa par dempinga cenām pieaugums – vai nu absolūtā izteiksmē, vai attiecībā pret ražošanu vai patēriņu Savienībā. Atkarībā no šā importa ietekmes uz cenām spriež, vai imports par dempinga cenām ir piedāvājis ievērojami zemāku cenu, salīdzinājumā ar līdzīga izstrādājuma cenu Savienības ražošanā, vai arī šāda importa rezultātā notiek ievērojama cenu pazemināšanās vai arī tiek ievērojami aizkavēta cenu celšanās, kas pretējā gadījumā būtu notikusi. Viens vai vairāki no šiem faktoriem nevar droši norādīt, kāds lēmums jāpieņem.

4. Ja vienlaicīgi antidempinga izmeklēšanai tiek pakļauts kāda izstrādājuma imports no vairākām valstīm, šāda importa ietekmi vērtē kopumā tikai tad, ja konstatē, ka:

a) dempinga starpība, kas noteikta katras valsts importam, pārsniedz 9. panta 3. punktā definēto *de minimis* apjomu, un katras valsts importa apjoms nav nenozīmīgs; un

b) importa ietekmes novērtējums kopumā ir vēlams, ņemot vērā importēto izstrādājumu savstarpējo konkurenci un importēto izstrādājumu un līdzīgu Savienības izstrādājumu konkurenci."

7 Regulas 2016/1036 5. panta "Lietas izskatīšanas uzsākšana", kurā būtībā ir pārņemti Regulas Nr. 1225/2009 5. panta noteikumi, 7. punktā ir noteikts:

"Lēmumā par to, vai uzsākt vai neuzsākt izmeklēšanu, vienlaikus apsver pierādījumus gan par dempingu, gan par kaitējumu. Sūdzību noraida, ja nav pietiekamu pierādījumu vai nu par dempingu, vai par kaitējumu, ar ko pamatot lietas izskatīšanu. Lietas izskatīšanu neuzsāk valstīs, no kurām importēto izstrādājumu tirgus daļa ir mazāka par 1 %, ja vien šādas valstis kopā nenodrošina 3 % vai vairāk no Savienības patēriņa."

8 Saskaņā ar Regulas 2016/1036 9. panta 1.–3. punktu, kuros būtībā ir pārņemti Regulas Nr. 1225/2009 9. panta noteikumi:

"1. Ja sūdzību atsauc, lietas izskatīšanu var izbeigt, ja vien šāda izbeigšana nav pretrunā ar Savienības interesēm.

2. Ja aizsardzības pasākumi nav nepieciešami, izmeklēšanu vai lietas izskatīšanu izbeidz. Komisija izbeidz izmeklēšanu saskaņā ar 15. panta 3. punktā minēto pārbaudes procedūru.

3. Ja lietas izskatīšana ir uzsākta, ievērojot 5. panta 9. punktu, kaitējumu parasti uzskata par nenozīmīgu, ja attiecīgā importa apjoms ir mazāks par 5. panta 7. punktā norādītajiem apjomiem. Šādu lietas izskatīšanu izbeidz nekavējoties, ja konstatē, ka dempinga starpība ir mazāka par 2 %, izsakot to procentos no eksporta cenas, ar noteikumu, ka tad, ja atsevišķiem eksportētājiem dempinga starpība ir mazāka par 2 %, izbeidz tikai izmeklēšanu, bet uz tiem joprojām attiecas lietas izskatīšana un saskaņā ar 11. pantu tie var tikt pakļauti atkārtotai izmeklēšanai attiecībā uz attiecīgo valsti."

9 Regulas 2016/1036 20. panta 1. un 2. punkts, kuros būtībā ir pārņemti Regulas Nr. 1225/2009 20. panta 1. un 2. punkta noteikumi, ir formulēts šādi:

"1. Sūdzību iesniedzēji, importētāji un eksportētāji un to pārstāvības apvienības, un eksportētājvalsts pārstāvji var pieprasīt, lai tiem sniedz sīkāku informāciju, kas ir pamatā būtiskiem faktiem un apsvērumiem, uz kuru pamata ir ieviesti pagaidu pasākumi. Pieprasījumus par šādas informācijas izpaušanu iesniedz rakstveidā tūlīt pēc pagaidu pasākumu ieviešanas, un informāciju pēc tam cik ātri vien iespējams sniedz rakstveidā.

2. Šīs regulas 1. punktā minētās puses var pieprasīt galīgo informāciju par būtiskiem faktiem un apsvērumiem, uz kuru pamata paredzēts ieteikt galīgo pasākumu ieviešanu vai pārtraukt izmeklēšanu vai lietas izskatīšanu, neieviešot pasākumus, īpašu uzmanību veltot informācijai par faktiem vai apsvērumiem, kas atšķiras no tiem, kurus izmantoja, ieviešot kādu no pagaidu pasākumiem."

Tiesvedības priekšvēsture

10 Tiesvedības priekšvēsture ir izklāstīta pārsūdzētā sprieduma 1.–12. punktā. Šīs lietas vajadzībām to var rezumēt šādi.

11 Pamatojoties uz sūdzību, ko 2016. gada 23. maijā iesniedza *Eurofer*, Komisija uzsāka antidempinga izmeklēšanu attiecībā uz konkrētu Brazīlijas, Irānas, Krievijas, Serbijas un Ukrainas izcelsmes karsti velmētu plakanu dzelzs, neleģētā tērauda vai cita leģētā tērauda velmējumu importu.

12 2016. gada 7. jūlijā Komisija publicēja Paziņojumu par antidempinga procedūras uzsākšanu attiecībā uz šo importu (OV 2016, C 246, 7. lpp.) saskaņā ar Regulu Nr. 1225/2009.

13 Dempinga un kaitējuma izmeklēšana attiecās uz laikposmu no 2015. gada 1. jūlija līdz 2016. gada 30. jūnijam (turpmāk tekstā – "izmeklēšanas laikposms"). Zaudējumu novērtēšanai būtisko tendenču pārbaude notika attiecībā uz laikposmu no 2013. gada 1. janvāra līdz izmeklēšanas perioda beigām.

14 Šī sprieduma 12. punktā minētajā paziņojumā par izmeklēšanas uzsākšanu Komisija norādīja, ka tā varēja veikt ieinteresēto personu atlasi atbilstoši attiecīgajiem Regulas Nr. 1225/2009 noteikumiem. Galīgajā izlasē ietilpa seši Savienības ražotāji, kas atrodas piecās dalībvalstīs un pārstāv vairāk nekā 45 % no Savienības ražotājiem, proti:

– *ThyssenKrupp Steel Europe AG* (Dīsburga [*Duisbourg*], Vācija);

– *Tata Steel IJmuiden BV* (Ziemeļvelsena [*Velsen-Noord*], Nīderlande);

– *Tata Steel UK Limited* (Porttalbota [*Port Talbot*], Dienvidvelsa, Apvienotā Karaliste);

– *ArcelorMittal Méditerranée SAS* (Fosa [*Fos-sur-Mer*], Francija);

– *ArcelorMittal Atlantique et Lorraine* (Denkerka [*Dunkerque*], Francija), un

– *ArcelorMittal España SA* (Gozona [*Gozón*], Spānija).

15 Atbilstoši Regulas 2016/1036 16. pantam attiecīgo ražotāju telpās notika pārbaudes apmeklējumi.

16 2017. gada 4. aprīlī Komisija ar informatīvā dokumenta (turpmāk tekstā – "informatīvais dokuments") starpniecību paziņoja visām ieinteresētajām personām, ka tā veic izmeklēšanu, nenosakot pagaidu pasākumus attiecībā uz izmeklēšanā norādīto importu Savienībā. Šis dokuments ietvēra būtiskus faktus un apsvērumus, pamatojoties uz kuriem Komisija ir nolēmusi turpināt izmeklēšanu, nenosakot pagaidu pasākumus. Pēc minētā dokumenta paziņošanas ieinteresētās personas iesniedza rakstveida apsvērumus par atklāto informāciju un secinājumiem. Ieinteresētās personas, kuras to lūdza, arī tika uzklausītas.

17 2017. gada 4. maijā notika *Eurofer* uzklausīšana, piedaloties tirdzniecības procedūru uzklausīšanas amatpersonai. 2017. gada 8. jūnijā notika otrā *Eurofer* uzklausīšana.

18 No 2017. gada 29. maija līdz 9. jūnijam notika pieci papildu pārbaudes apmeklējumi šādu ieinteresēto personu telpās, kuras atrodas Savienības teritorijā:

– *ThyssenKrupp Steel Europe* (Dīsburga) (Savienības ražotāja);

– *HUS Ltd* (Plovdiva, Bulgārija) (lietotāja, konsorcija ar nosaukumu *Consortium for Imports of Hot-Rolled Flats* – konsorcija karsti velmēta plakana dzelzs importam – dalībniece);

– *Technotubi SpA* (Alfianello [*Alfianello*], Itālija) (lietotāja, iepriekšējā ievilkumā minētā konsorcija dalībniece);

– Itālijas lietotājs, kas nav šī konsorcija dalībnieks un kas ir prasījis noteikt anonimitāti, un

– *Eurofer.*

19 Atbilstoši 2017. gada 17. jūlija galīgajai informācijai (turpmāk tekstā – "galīgā informācija") 2017. gada 27. jūlijā notika vēl viena *Eurofer* uzklausīšana, piedaloties tirdzniecības procedūru uzklausīšanas amatpersonai.

20 Pēc Irānas ražotāja eksportētāja uzklausīšanas 2017. gada 3. augustā Komisija no jauna aprēķināja dempingu un veica jaunus uz to balstītus aprēķinus. Lietas dalībnieki tika informēti par šo pārskatīšanu ar 2017. gada 4. augusta papildu galīgās informācijas dokumentu.

21 2017. gada 5. oktobrī Komisija pieņēma strīdīgo regulu.

22 Šīs regulas 2. pantā ir noteikts, ka "saskaņā ar [Regulas 2016/1036] 9. panta 2. punktu ar šo tiek izbeigta antidempinga procedūra attiecībā uz Serbijas izcelsmes attiecīgā ražojuma importu uz Savienību".

Tiesvedība Vispārējā tiesā un pārsūdzētais spriedums

23 Ar prasības pieteikumu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2017. gada 29. decembrī, *Eurofer* cēla prasību par strīdīgās regulas daļēju atcelšanu.

24 Ar dokumentu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2018. gada 17. aprīlī, *HBIS Group Serbia Iron & Steel LLC Belgrade* (turpmāk tekstā – "*HBIS Serbia*") lūdza atļauju iestāties lietā Vispārējā tiesā Komisijas prasījumu atbalstam. Ar 2018. gada 12. jūlija rīkojumu Vispārējās tiesas astotās palātas priekšsēdētājs atļāva tai iestāties lietā. Saistībā ar noteiktiem datiem, kas ietverti prasības pieteikumā pirmajā instancē, attiecībā uz *HBIS Serbia* tika ievērota konfidencialitāte.

25 Prasības pamatojumam *Eurofer* izvirzīja trīs pamatus. Pirmais pamats attiecās uz acīmredzamu kļūdu vērtējumā un tiesību kļūdu, ciktāl Komisija ir nolēmusi Serbijas importu nevērtēt kopumā saskaņā ar Regulas 2016/1036 3. panta 4. punktu. Otrais pamats attiecās uz acīmredzamu kļūdu vērtējumā un tiesību kļūdu, ciktāl Komisija uzskatīja, ka neesot "nepieciešams" paredzēt aizsardzības pasākumus pret Serbijas Republiku, un pamatoja to, nevērtējot kopumā. Trešais pamats attiecās uz šīs regulas 20. panta 2. punkta pārkāpumu, prasītājas tiesību uz informāciju un tās tiesību uz aizstāvību pārkāpumu, kā arī uz tiesību uz labu pārvaldību, kas paredzētas Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 41. pantā, neievērošanu, Komisijai atsakoties paziņot Serbijas eksportētāja datus par cenu un mērķa cenu samazinājumu.

26 Attiecībā uz minētās prasības pieņemamību Vispārējā tiesa atbildēja uz Komisijas argumentiem, ar kuriem tā apstrīd šo pieņemamību, atsaucoties uz Tiesas judikatūru, kas izriet it īpaši no 2002. gada 26. februāra sprieduma Padome/*Boehringer* (C-23/00 P, EU:C:2002:118, 51. un 52. punkts), saskaņā ar kuru Savienības tiesa ir tiesīga izvērtēt, vai pareiza tiesvedība attaisno prasības noraidīšanu pēc būtības, iepriekš nelemjot par tās pieņemamību, un uzskatīja, ka šajā lietā prasība pamatoti tika izskatīta pēc būtības, nelemjot par minēto pieņemamību.

27 Pēc būtības Vispārējā tiesa noraidīja *Eurofer* argumentus par Regulas 2016/1036 3. panta 4. punktā paredzēto otro nosacījumu par importa apjomu, kas nav nenozīmīgs. Tā kā šajā tiesību normā paredzētie nosacījumi ir kumulatīvi, tā noraidīja pirmo atcelšanas pamatu pilnībā.

28 Attiecībā uz otro atcelšanas pamatu Vispārējā tiesa nosprieda, ka *Eurofer* nav pierādījusi, ka Komisija būtu pārsniegusi rīcības brīvību, kas tai ir Regulas 2016/1036 9. panta 2. punkta piemērošanas ietvaros. Tā noraidīja iebildumu par Serbijas izcelsmes importa paviršu un daļēju pārbaudi, un tātad – otro pamatu pilnībā kā nepamatotu.

29 Attiecībā uz trešo atcelšanas pamatu Vispārējā tiesa nosprieda, ka saskaņā ar Regulas 2016/1036 20. panta 2. punktu *Eurofer* tika informēta par būtiskiem faktiem un apsvērumiem, uz kuru pamata bija paredzēts ieteikt izbeigt procedūru attiecībā uz Serbijas izcelsmes importu, nenosakot pasākumus, ka tai bija iespējams pienācīgi paust savu viedokli un ka tātad tās tiesības uz aizstāvību šajā lietā ir ievērotas. Turklāt tā noraidīja *Eurofer* argumentāciju par analoģiju ar judikatūru konkurences tiesību jomā. Turklāt tā uzskatīja, kā tas izriet no otrā pamata pārbaudes, ka Komisija ir pārbaudījusi visus atbilstošos konkrētās lietas apstākļus un līdz ar to nav pārkāpusi labas pārvaldības principu. Līdz ar to trešo atcelšanas pamatu tā noraidīja.

30 Ar pārsūdzēto spriedumu Vispārējā tiesa noraidīja *Eurofer* prasību pilnībā.

Lietas dalībnieku prasījumi Tiesai

31 Ar apelācijas sūdzību *Eurofer* prasa Tiesai:

– atcelt pārsūdzēto spriedumu;

– atcelt strīdīgās regulas 2. pantu;

– pakārtoti – nodot lietu atpakaļ Vispārējai tiesai un

– piespriest Komisijai un *HBIS Serbia* atlīdzināt tiesāšanās izdevumus saistībā ar tiesvedību pirmajā instancē un apelācijas tiesvedībā.

32 Komisija lūdz Tiesu:

– atcelt pārsūdzēto spriedumu un atzīt pirmajā instancē celto prasību par nepieņemamu;

– noraidīt apelācijas sūdzību un

– piespriest *Eurofer* atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, kas radušies pirmajā instancē un apelācijas tiesvedībā.

33 *HBIS Serbia* prasījumi Tiesai ir šādi:

– noraidīt apelācijas sūdzību un

– piespriest *Eurofer* atlīdzināt *HBIS Serbia* tiesāšanās izdevumus, kas radušies tiesvedībā pirmajā instancē un apelācijas tiesvedībā.

34 Ar Tiesas priekšsēdētāja 2020. gada 2. septembra rīkojumu *Eurofer*/Komisija (C-226/20 P, nav publicēts, EU:C:2020:669) *Eurofer* tika apmierināts pieteikums par to, lai Tiesa saglabātu konfidenciālu statusu attiecībā uz *HBIS Serbia* saistībā ar *Eurofer* apelācijas sūdzības A.4. pielikumā ietverto informāciju, kas atbilst informācijai, kurai jau ir tikusi piemērota konfidencialitāte lietā, kurā tika pasludināts pārsūdzētais spriedums, un kura minēta *Eurofer* prasības pieteikuma pirmajā instancē pielikumā.

Par apelācijas sūdzību

35 Apelācijas sūdzības pamatojumam *Eurofer* ir izvirzījusi četrus pamatus. Pirmais pamats attiecas uz tiesību kļūdu, ciktāl Vispārējā tiesa Regulas 2016/1036 3. panta 4. punktu ir interpretējusi tādējādi, ka Komisijai ir rīcības brīvība, lai uzskatītu, ka imports, kas veido tirgus daļu, kura pārsniedz 1 %, ir "nenozīmīgs". Otrais pamats attiecas uz acīmredzamām kļūdām vērtējumā un tiesību kļūdu saistībā ar vērtējumu, saskaņā ar kuru Serbijas izcelsmes "importa apjoms" ir "nenozīmīgs" šīs regulas 3. panta 4. punkta izpratnē. Trešais pamats attiecas uz acīmredzamu kļūdu vērtējumā un uz tiesību kļūdu attiecībā uz secinājumu, saskaņā ar kuru "aizsardzības pasākumi nav nepieciešami" minētās regulas 9. panta 2. punkta izpratnē. Ceturtais pamats attiecas uz tiesību kļūdu, ciktāl Vispārējā tiesa ir secinājusi, ka Komisijai nebija pienākuma tai paziņot datus par cenu un mērķa cenu samazinājumu.

Par pirmo pamatu

Lietas dalībnieku argumenti

36 Ar pirmo pamatu *Eurofer* apgalvo, ka Vispārējā tiesa ir pieļāvusi tiesību kļūdu, interpretējot Regulas 2016/1036 3. panta 4. punkta a) apakšpunktu un 5. panta 7. punktu tādējādi, ka Komisijai ir rīcības brīvība uzskatīt, ka imports, kas veido tirgus daļu, kura pārsniedz 1 %, ir "nenozīmīgs" šīs regulas 3. panta 4. punkta a) apakšpunkta izpratnē. Šis pamats attiecas uz pārsūdzētā sprieduma 67., 68., 73., 74. un 78.–80. punktu.

37 Pirmkārt, Vispārējās tiesas judikatūra, kas izriet no 2017. gada 25. janvāra sprieduma *Rusal Armenal*/Padome (T-512/09 RENV, EU:T:2017:26, 101.–105. punkts), apstiprinot, ka starp Regulas 2016/1036 3. panta 4. punkta a) apakšpunktu un 5. panta 7. punktu pastāv "papildinošas attiecības". Tādējādi saskaņā ar šīs regulas 3. panta 4. punkta pareizu interpretāciju esot jāpiemēro minētās regulas 5. panta 7. punktā paredzētā 1 % robežvērtība kā saistoša robežvērtība, lai novērtētu importa apjoma "nenozīmīgo" raksturu šīs pašas regulas 3. panta 4. punkta izpratnē. Šādu interpretāciju apstiprinot Komisijas lēmumu pieņemšanas prakse, uz kuru Vispārējā tiesa atsaucas it īpaši pārsūdzētā sprieduma 73. un 74. punktā, kā arī Pasaules Tirdzniecības organizācijas (PTO) antidempinga prakses komitejai (*ad hoc* grupa par īstenošanu) adresētajā Komisijas 2000. gada 21. septembra skaidrojumā, kurš minēts pārsūdzētā sprieduma 37. punktā un kurš atspoguļojot "Komisijas veikto Savienības tiesību vislabāko interpretāciju".

38 Otrkārt, pārsūdzētā sprieduma 65.–68. un 79. punktā Vispārējā tiesa neesot sniegusi nevienu pārliecinošu pamatojumu, lai atbalstītu tās pieņemto interpretāciju. Pirmkārt, tas, ka Regulas 2016/1036 3. panta 4. punktā neesot tiešas atsauces uz 5. panta 7. punktu, nenozīmējot, ka šīs tiesību normas nevar tikt interpretētas kopā. Otrkārt, tas, ka šīs regulas 5. panta 7. punkts esot piemērojams izmeklēšanas uzsākšanas stadijā, bet minētās regulas 3. panta 4. punkts esot piemērojams pašas šīs izmeklēšanas stadijā, neesot pietiekams iemesls, lai noraidītu šo abu tiesību normu konsekventu interpretāciju. Šajā ziņā būtu loģiski, ka abās procedūras stadijās ir piemērojami vieni un tie paši noteikumi, kā tas esot citu šīs pašas regulas normu gadījumā. Treškārt, Komisijas plašajai rīcības brīvībai kopējās tirdzniecības politikas jomā neesot nozīmes, lai noteiktu, vai imports no konkrētas valsts pārsniedz 1 % robežvērtību, jo uz šo jautājumu esot jāsniedz bināra atbilde. Ceturtkārt, piemēriem, kas attiecas uz importu, kurš pārsniedz 1 % tirgus daļu, uz ko Vispārējā tiesa esot balstījusies pārsūdzētā sprieduma 79. punktā, neesot nozīmes, lai interpretētu Regulas 2016/1036 3. panta 4. punktu.

39 Treškārt, Vispārējās tiesas interpretācija esot pretrunā tiesiskās drošības principam, jo šī interpretācija radot arī neskaidrību attiecībā uz jautājumu, vai šīs regulas 5. panta 7. punktā paredzētā 3 % robežvērtība pēc analoģijas ir piemērojama gan izmeklēšanas uzsākšanas stadijā, gan pašā izmeklēšanas stadijā. Tāpat Vispārējās tiesas interpretācija, saskaņā ar kuru minētās regulas 5. panta 7. punkts varētu sniegt norādes, lai interpretētu šīs pašas regulas 3. panta 4. punktu, tomēr to neuzskatot par saistošu robežvērtību, varot radīt tiesisko nedrošību un esot politiska spiediena elements dempinga lietās. Saskaņā ar šādu interpretāciju Komisijai esot plaša rīcības brīvība, kas esot pakļauta virspusējai tiesas kontrolei.

40 Komisija uzskata, ka šis pamats ir nepieņemams un jebkurā gadījumā tas ir nepamatots.

41 *HBIS Serbia* apgalvo, ka minētais pamats nav pamatots.

Tiesas vērtējums

42 Vispirms ir jānoraida Komisijas arguments par šī pamata neefektivitāti. Lai gan šis pamats it īpaši attiecas uz pārsūdzētā sprieduma 67., 68., 73., 74. un 78.–80. punktu, no *Eurofer* argumentācijas minētā pamata atbalstam skaidri izriet, ka tas patiesībā ir vērsts uz to, lai apstrīdētu visus šī sprieduma motīvus, ar kuriem Vispārējā tiesa ir noraidījusi pirmo atcelšanas pamatu, ciktāl tas attiecas uz Regulas 2016/1036 3. panta 4. punkta a) apakšpunktā paredzēto nosacījumu par importa apjoma nenozīmīgo raksturu.

43 Attiecībā uz lietas būtību *Eurofer* būtībā apgalvo, ka Vispārējā tiesa esot balstījusies uz kļūdainu šīs regulas 3. panta 4. punkta un 5. panta 7. punkta interpretāciju, jo ar šīm tiesību normām Komisijai neesot piešķirta nekāda rīcības brīvība, lai uzskatītu, ka Serbijas izcelsmes imports, ja tā apjoms pārsniedz 1 %, ir "nenozīmīgs" minētās regulas 3. panta 4. punkta a) apakšpunkta izpratnē.

44 Šajā ziņā jāatgādina, ka atbilstoši Regulas 2016/1036 3. panta 4. punktam, ja par vairāk nekā vienas valsts izcelsmes izstrādājuma importu vienlaikus notiek antidempinga izmeklēšanas, šī importa sekas var tikt novērtētas kopumā tikai tad, ja, pirmkārt, dempinga starpība, kas noteikta saistībā ar katras valsts izcelsmes importu, pārsniedz *de minimis* līmeni šīs regulas 9. panta 3. punkta izpratnē un katras valsts izcelsmes importa apjoms nav nenozīmīgs, un, otrkārt, ja importa seku vērtējums kopumā ir atbilstošs, ņemot vērā importēto izstrādājumu konkurences nosacījumus un importēto izstrādājumu un līdzīga Savienības izstrādājuma konkurences nosacījumus.

45 Kā Vispārējā tiesa pamatoti ir norādījusi pārsūdzētā sprieduma 51. punktā, šīs regulas 3. panta 4. punktā būtībā ir paredzēti trīs nosacījumi, lai varētu veikt importa no vairākām valstīm, par kurām vienlaicīgi tiek veikta antidempinga izmeklēšana, kumulatīvu vērtējumu, un pietiek ar to, ka viens no šiem trim nosacījumiem nav izpildīts, lai šāds vērtējums nebūtu iespējams.

46 Šajā gadījumā izskatāmajā lietā tiek aplūkots tikai otrais no šiem nosacījumiem, proti, tas, kas attiecas uz to, ka importa apjoms nav nenozīmīgs.

47 Pirmkārt, no paša Regulas 2016/1036 3. panta 4. punkta a) apakšpunkta formulējuma izriet, ka šajā tiesību normā attiecībā uz šo nosacījumu nav nevienas atsauces uz šīs regulas 5. panta 7. punktu vai kādu citu minētās regulas normu.

48 Kā Vispārējā tiesa pamatoti ir norādījusi pārsūdzētā sprieduma 63. punktā, atšķirībā no Regulas 2016/1036 3. panta 4. punkta a) apakšpunkta pirmās daļas, kurā pirmais nosacījums attiecībā uz dempinga starpību ir precīzi definēts, atsaucoties uz šīs regulas 9. panta 3. punktā paredzēto *de minimis* līmeni, minētās regulas 3. panta 4. punkta a) apakšpunkta otrajā daļā nav ietverta neviena atsauce un tajā ir vienīgi prasīts, lai importa apjoms no katras valsts nebūtu "nenozīmīgs", šo terminu precīzi nedefinējot.

49 No tā izriet, ka, tā kā tiešas atsauces uz Regulas 2016/1036 5. panta 7. punktā paredzēto 1 % robežvērtību nav, Savienības likumdevējs nav pieprasījis, ka importa nenozīmīgais raksturs šīs regulas 3. panta 4. punkta a) apakšpunktā paredzētā otrā nosacījuma izpratnē obligāti būtu jāvērtē, ņemot vērā šo robežvērtību.

50 Otrkārt, jākonstatē, ka Regulas 2016/1036 3. panta 4. punktam un 5. panta 7. punktam ir atšķirīgi mērķi šajā regulā paredzētās procedūras ietvaros.

51 Šajā ziņā Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 66. punktā pamatoti nosprieda, ka minētās regulas 5. panta 7. punkts attiecas uz izmeklēšanas stadiju, kas atšķiras no šīs pašas regulas 3. panta 4. punktā reglamentētās.

52 Saskaņā ar Regulas 2016/1036 5. panta 7. punktu, ja šajā tiesību normā paredzētā 1 % robežvērtība nav sasniegta, antidempinga procedūra netiek uzsākta. No tā izriet, ka šī tiesību norma attiecas uz posmu pirms izmeklēšanas uzsākšanas.

53 Turpretim šīs regulas 3. panta 4. punkts attiecas uz importu, attiecībā uz kuru jau notiek izmeklēšana, ko sākusi Komisija pēc procedūras uzsākšanas saskaņā ar minētās regulas 6. panta 1. punktu.

54 Šajā kontekstā, kā ģenerāladvokāts ir norādījis secinājumu 52. punktā, lai gan nevar izslēgt, ka šīs pašas regulas 5. panta 7. punktā paredzētā 1 % robežvērtība var tikt ņemta vērā kā norādoša robežvērtība, lai izvērtētu, vai Regulas 2016/1036 3. panta 4. punkta a) apakšpunktā paredzētais importa apjoms nav "nenozīmīgs", šī robežvērtība tomēr nevar būt obligāta robežvērtība, kuras pārsniegšanas gadījumā būtu jāuzskata, ka importa apjoms no konkrētas trešās valsts "nav nenozīmīgs" pēdējās minētās tiesību normas izpratnē.

55 Treškārt, Vispārējās tiesas izmantotā Regulas 2016/1036 3. panta 4. punkta a) apakšpunkta interpretācija atbilst plašajai rīcības brīvībai, kas Savienības iestādēm ir atzīta ar Tiesas judikatūru kopējās tirdzniecības politikas jomā un it īpaši tirdzniecības aizsardzības pasākumu jomā. Šādas pilnvaras izriet no ekonomisko un politisko situāciju sarežģītības, kas šīm iestādēm ir jāizvērtē (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2019. gada 19. septembris, *Trace Sport*, C-251/18, EU:C:2019:766, 47. punkts un tajā minētā judikatūra), un tās attiecas it īpaši uz Savienības ražošanas nozarei nodarīta kaitējuma noteikšanu antidempinga procedūrā (spriedums, 2019. gada 10. jūlijs, *Caviro Distillerie* u.c./Komisija, C-345/18 P, nav publicēts, EU:C:2019:589, 15. punkts, kā arī tajā minētā judikatūra).

56 Šajā gadījumā, kā secinājumu 51. punktā būtībā ir norādījis ģenerāladvokāts, lai gan Regulas 2016/1036 5. panta 7. punktā paredzētā 1 % robežvērtība var būt norāde, ko Savienības tiesa var ņemt vērā, lai īstenotu Komisijas veikto vērtējumu pārbaudi šīs regulas 3. panta 4. punkta a) apakšpunkta ietvaros, šī robežvērtība nevar būt obligāta robežvērtība, kuru pārsniedzot Komisijai nekādā gadījumā nebūtu iespējams secināt, ka imports no kādas valsts, attiecībā uz kuru notiek antidempinga izmeklēšana, ir nenozīmīgs.

57 Šāda Regulas 2016/1036 3. panta 4. punkta a) apakšpunkta interpretācija liegtu šai iestādei rīcības brīvību, kas tai ar šo tiesību normu ir piešķirta, lai novērtētu importa nenozīmīgo raksturu, lai kumulatīvi izvērtētu izstrādājuma importu no vairākām valstīm, attiecībā uz kuru vienlaikus notiek antidempinga izmeklēšanas.

58 Līdz ar to no iepriekš minētajiem apsvērumiem izriet, ka pārsūdzētā sprieduma 67. punktā Vispārējā tiesa pamatoti ir nospriedusi, ka šīs regulas 5. panta 7. punkts var sniegt norādes attiecībā uz importa nenozīmīgo apjomu, tomēr no tā nevar secināt, ka saistībā ar minētās regulas 3. panta 4. punktu attiecīgās valsts izcelsmes imports, kas veido tirgus daļu, kura pārsniedz 1 %, nevar tikt uzskatīts par nenozīmīgu.

59 Šo secinājumu neatspēko argumenti, kurus *Eurofer* ir izvirzījusi šī pamata atbalstam.

60 Vispirms attiecībā uz argumentu, saskaņā ar kuru Vispārējās tiesas veiktā Regulas 2016/1036 3. panta 4. punkta a) apakšpunkta interpretācija būtībā esot pretrunā Savienības iestāžu iepriekšējai lēmumu pieņemšanas praksei, pietiek norādīt, ka saskaņā ar Tiesas pastāvīgo judikatūru šāda lēmumu pieņemšanas prakse nevar tikt ņemta vērā, interpretējot šīs regulas normu (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2021. gada 10. februāris, *RFA International* /Komisija, C-56/19 P, EU:C:2021:102, 79. punkts un tajā minētā judikatūra).

61 Turpinājumā, runājot par šīs interpretācijas atbilstību šī sprieduma 37. punktā minētajam skaidrojumam, Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 77. punktā, kas šajā apelācijas sūdzībā konkrēti nav apstrīdēts, nosprieda, ka šo skaidrojumu nevar kvalificēt par "pamatnostādnēm", ar kurām tā būtu ierobežojusi savu rīcības brīvību.

62 Visbeidzot, argumenti par to, ka minētā interpretācija esot pretrunā tiesiskās drošības principam, arī ir jānoraida.

63 Pirmkārt, ņemot vērā šī sprieduma 50.–54. punktā izklāstītos apsvērumus, *Eurofer* arguments, saskaņā ar kuru šāda interpretācija radītu neskaidrības attiecībā uz Regulas 2016/1036 5. panta 7. punktā paredzēto robežvērtību interpretāciju, nevar tikt atbalstīts. Otrkārt, kā ģenerāladvokāts ir uzsvēris secinājumu 57. punktā, šīs regulas 3. panta 4. punkta a) apakšpunkta interpretācija tādā nozīmē, kādu aizstāv *Eurofer*, atņemtu šai tiesību normai lietderīgo iedarbību, jo saskaņā ar minētās regulas 5. panta 7. punktu procedūra principā netiek uzsākta attiecībā uz valstīm, no kurām importēto izstrādājumu tirgus daļa ir mazāka par 1 %.

64 Ņemot vērā visus iepriekš minētos apsvērumus, pirmais pamats ir jānoraida kā nepamatots.

Par otro pamatu

Lietas dalībnieku argumenti

65 Ar otro pamatu *Eurofer* apgalvo, ka Vispārējās tiesas vērtējumā, saskaņā ar kuru Serbijas izcelsmes importa apjoms bija "nenozīmīgs" Regulas 2016/1036 3. panta 4. punkta a) apakšpunkta izpratnē, ir pieļauta tiesību kļūda. Šis pamats attiecas uz pārsūdzētā sprieduma 81.–85. punktu un ir iedalīts trīs daļās.

66 Minētā pamata pirmajā daļā tā apgalvo, ka Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 81.–83. punktā ir pieļāvusi tiesību kļūdu, iekļaujot cenu elementus importa apjoma "nenozīmīgā" rakstura novērtējumā, lai gan bija jāveic tikai apjoma kvantitatīvais vērtējums.

67 Trīs elementi, kas vajadzīgi, lai veiktu kumulatīvu vērtējumu saskaņā ar Regulas 2016/1036 3. panta 4. punktu, pareizi esot atgādināti šī sprieduma 50. un 51. punktā. Otrais no šiem elementiem attiecas uz importa apjomu, kura "nenozīmīgais" raksturs esot jābalsta nevis uz šī importa cenām, bet uz tirgus daļām. Tas esot trešā no minētajiem elementiem priekšmets, un šajā regulā esot skaidri nošķirti šie divi aspekti. Vispārējā tiesa esot sajaukusi divus atšķirīgus jēdzienus un līdz ar to savu argumentāciju attiecībā uz importa apjoma nenozīmīgo raksturu esot balstījusi uz neatbilstošu apsvērumu.

68 Ar šī pamata otro daļu, kas ir izvirzīta pakārtoti, *Eurofer* apgalvo, ka Vispārējā tiesa katrā ziņā neesot pareizi piemērojusi pārsūdzētā sprieduma 82. punktā noteiktos kritērijus, kas ļauj novērtēt šo nenozīmīgo raksturu. Tādējādi, savā analīzē ignorējot cenu un mērķa cenu samazinājumu,

Komisija neesot ņēmusi vērā visus atbilstošos pierādījumus, kā tas ir prasīts Regulas 2016/1036 3. panta 3. punktā. Līdz ar to Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 83. punktā esot pieļāvusi tiesību kļūdu, apstiprinot Komisijas pieeju.

69 Ar šī paša pamata trešo daļu *Eurofer* apgalvo, ka Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 83. un 85. punktā esot pieļāvusi arī acīmredzamu kļūdu vērtējumā un sagrozījusi pierādījumus, konstatējot, ka vidējās cenas, kas saistītas ar apjomu, kurš atbilst maznozīmīgai tirgus daļai, pamato konstatējumu par attiecīgā importa apjoma nenozīmīgo raksturu. *Eurofer* atzina, ka Serbijas izcelsmes importa vidējā cena bija augstāka par importa no citām valstīm cenu. Tomēr lietas materiālos iekļautie pierādījumi skaidri norādot, ka vienīgā Serbijas ražotāja vidējā cena esot praktiski identiska divu citu eksportētāju, attiecībā uz kuriem Komisija ir noteikusi antidempinga maksājumus, praktizētajai cenai.

70 Komisija uzskata, ka šis pamats ir neefektīvs un ka katrā ziņā neviena no tā trim daļām nav pamatota. Pēc Komisijas domām, trešā no šīm daļām turklāt ir arī daļēji nepieņemama.

71 *HBIS Serbia* apgalvo, ka šis pamats ir jānoraida kā nepamatots.

Tiesas vērtējums

72 Jākonstatē, kā to apgalvo Komisija, ka šis pamats ir neefektīvs.

73 Šis pamats it īpaši ir vērsts uz to, lai apstrīdētu pārsūdzētā sprieduma 81.–84. punktu.

74 Šī sprieduma 81. punktā Vispārējā tiesa nosprieda, ka strīdīgās regulas 248. apsvērumā Komisija pamatoti varēja uzskatīt, ka fakts, ka Serbijas vidējās pārdošanas cenas izmeklēšanas laikposmā bija ievērojami lielākas nekā attiecīgajās četrās citās valstīs, apstiprina ideju, ka tik vājš importa apjoms nevar kaitēt Savienības ražošanas nozarei.

75 Protams, pārsūdzētā sprieduma 82. punktā Vispārējā tiesa uzskatīja, ka jautājums par importa apjoma nenozīmīgo raksturu Regulas 2016/1036 3. panta 4. punkta a) apakšpunkta izpratnē neattiecas tikai uz šī apjoma pārbaudi, bet attiecas arī uz tā kvalitāti, proti, uz citiem elementiem, kas norāda uz sekām, ko minētais apjoms var radīt, piemēram, ar šo importu saistītajām cenām.

76 Tomēr, kā tostarp izriet no pārsūdzētā sprieduma 69. punkta, strīdīgās regulas 232. apsvērumā Komisija būtībā konstatēja, ka Serbijas izcelsmes importa apjoms, pamatojoties uz Regulas 2016/1036 3. panta 4. punktu, tika atzīts par nenozīmīgu, jo, pirmkārt, šis apjoms bija ļoti tuvs šīs regulas 5. panta 7. punktā paredzētajai 1 % robežvērtībai, zem kuras Komisija nav sākusi nevienu izmeklēšanu, un, otrkārt, minētais apjoms bija ievērojami mazāks par importa no katras no šīm četrām attiecīgajām valstīm apjomu.

77 Līdz ar to, pat pieņemot, kā to apgalvo *Eurofer*, ka Vispārējās tiesas argumentācijā pārsūdzētā sprieduma 81.–84. punktā par cenu analīzi, kas saistīta ar attiecīgo importu, ir pieļauta viena vai vairākas tiesību kļūdas, šādas kļūdas neietekmē šī sprieduma 70. un 80. punktā izdarīto konstatējumu, saskaņā ar kuru Komisija, nepieļaujot acīmredzamu kļūdu vērtējumā, šajā gadījumā varēja uzskatīt, ka Serbijas izcelsmes imports bija nenozīmīgs Regulas 2016/1036 3. panta 4. punkta izpratnē.

78 Šādos apstākļos otrais pamats, sadalīts trīs daļās, ir jānoraida kā neefektīvs.

Par trešo pamatu

Lietas dalībnieku argumenti

79 Ar trešo pamatu *Eurofer* apgalvo, ka pārsūdzētā sprieduma 109., 114., 120. un 121. punktā Vispārējā tiesa ir pieļāvusi vairākas tiesību kļūdas, apstiprinot Komisijas secinājumu, saskaņā ar kuru šajā lietā "aizsardzības pasākumi nav nepieciešami" Regulas 2016/1036 9. panta 2. punkta izpratnē. Šim pamatam ir divas daļas.

80 Ar pirmo daļu *Eurofer* apgalvo, ka pārsūdzētā sprieduma 114. punktā Vispārējā tiesa ir pieļāvusi tiesību kļūdu, nospriežot, ka detalizēta analīze it īpaši par dempinga esamību saskaņā ar Regulas 2016/1036 2. pantu un par kaitējuma esamību saskaņā ar šīs regulas 3. pantu ne vienmēr tiek prasīta un ka izmeklēšanas vai procedūras izbeigšana var tikt noteikta, pamatojoties vienīgi uz dempinga starpību vai importa apjomu.

81 *Eurofer* apgalvo, ka, lai gan Regulas 2016/1036 9. panta 2. punktā nav precizēti apstākļi, kuros "aizsardzības pasākumi nav nepieciešami", šīs regulas 16. apsvērumā ir ietvertas skaidras norādes, ciktāl tajā ir norādīts, ka procedūras ir jāizbeidz, "ja dempings ir *de minimis* vai kaitējums ir nenozīmīgs". Šādos apstākļos Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 114. punktā esot kļūdaini secinājusi, ka potenciālais būtiskais kaitējums nav jāizvērtē.

82 Regulas 2016/1036 9. panta 3. punktam šajā ziņā neesot nozīmes, jo tajā esot paredzētas divas "drošības robežvērtības", un, ja tās tiek pārsniegtas, principā esot izpildīti abi šīs regulas 16. apsvērumā minētie nosacījumi. Šajā gadījumā Serbijas imports neievērojot šīs robežvērtības. Līdz ar to vienīgais pamats, pamatojoties uz kuru Komisija esot varējusi secināt, ka aizsardzības pasākumu pieņemšana nebija lietderīga, esot bijis konstatējums par Serbijas importa radītā kaitējuma nenozīmīgo raksturu, un tas prasot, lai Komisija pārbaudītu, vai šis imports varēja veicināt būtisku zaudējumu rašanos, ņemot vērā Regulas 2016/1036 3. pantā paredzētos vērtēšanas elementus.

83 Ar otro daļu *Eurofer* apgalvo, ka pārsūdzētā sprieduma 115.–121. punktā Vispārējā tiesa esot pieļāvusi tiesību kļūdu un acīmredzamu kļūdu vērtējumā, secinot, ka Komisija nav pārsniegusi rīcības brīvību, kas tai bija Regulas 2016/1036 9. panta 2. punkta piemērošanas ietvaros. *Eurofer* uzskata, ka ne Serbijas importa apjoms, ne vidējās pārdošanas cenas, ja nepastāv citi apstākļi, nevarot pamatot Komisijas secinājumus.

84 Tādējādi attiecībā uz Serbijas importa apjomu, kas pārsniedz Regulas 2016/1036 9. panta 3. punktā, skatītā kopsakarā ar šīs regulas 5. panta 7. punktu, paredzēto 1 % robežvērtību, nevarot prezumēt, ka šis apjoms nerada kaitējumu. Attiecībā uz vidējām importa cenām Komisijai esot bijis jāņem vērā ne tikai šīs cenas, bet arī citu attiecīgo valstu eksportētāju cenas, kā arī cenu un mērķa cenu samazinājuma līmeņi. Turklāt tas, ka Komisija nav ņēmusi vērā atbilstošos datus, esot acīmredzama kļūda vērtējumā. Komisijas vērtējumā neesot ņemta vērā Serbijas importa paaugstinātā dempinga starpība, lai gan šis rādītājs, kā tas izrietot no šīs regulas 3. panta 3. punkta, acīmredzami esot atbilstošs, lai noteiktu šī importa kaitīgo ietekmi.

85 Komisija uzskata, ka šis pamats ir daļēji nepieņemams un katrā ziņā tas ir nepamatots.

86 *HBIS Serbia* apgalvo, ka minētais pamats ir jānoraida kā nepamatots.

Tiesas vērtējums

87 Ar šī pamata pirmo daļu *Eurofer* būtībā apgalvo, ka pārsūdzētā sprieduma 114. punktā Vispārējā tiesa esot kļūdaini nospriedusi, ka kaitējuma esamības detalizēta analīze ne vienmēr ir nepieciešama un ka izmeklēšana vai procedūra var tikt izbeigta it īpaši, pamatojoties uz dempinga starpību vai importa apjomu.

88 Šajā ziņā saskaņā ar Regulas 2016/1036 9. panta 2. punktu, ja aizsardzības pasākumi nav nepieciešami, izmeklēšana vai procedūra tiek izbeigta. No šīs regulas 16. apsvēruma izriet, ka izmeklēšana vai procedūras būtu jāizbeidz, ja dempinga starpība ir *de minimis* līmenī vai kaitējums ir nenozīmīgs.

89 Šajā kontekstā Regulas 2016/1036 9. panta 3. punktā tostarp ir paredzēts, ka attiecībā uz procedūrām, kas uzsāktas saskaņā ar šīs regulas 5. panta 9. punktu, kaitējums parasti tiek uzskatīts par nenozīmīgu, ja attiecīgais imports veido mazāk par minētās regulas 5. panta 7. punktā norādīto apjomu, proti, tirgus daļu, kas ir mazāka par 1 %.

90 Kā ģenerāladvokāts ir norādījis secinājumu 100. punktā, šīs pašas regulas 9. panta 3. punktu nevar interpretēt tādējādi, ka tas liegtu Komisijai uzskatīt, ka importa radītais kaitējums ir nenozīmīgs, ja, kā tas ir šajā lietā, šī importa apjoms tikai nedaudz pārsniedz šo robežvērtību.

91 No apstākļa vārda "parasti" lietošanas izriet, ka Savienības likumdevējs ir vēlējies atstāt Komisijai zināmu rīcības brīvību, novērtējot iespējamā kaitējuma, ko varētu radīt imports, nenozīmīgo raksturu.

92 Šāda interpretācija atbilst Savienības iestādēm piešķirtajai rīcības brīvībai tirdzniecības aizsardzības pasākumu jomā, kas, kā atgādināts šī sprieduma 55. punktā, attiecas uz kaitējuma Savienības ražošanas nozarei noteikšanu antidempinga procedūrā.

93 Līdz ar to Komisijai ir tiesības uzskatīt, ka aizsardzības pasākumi nav nepieciešami Regulas 2016/1036 9. panta 2. punkta izpratnē, ja tā konstatē, ka imports, uz kuru attiecas izmeklēšana, pārsniedz 1 % robežvērtību, zem kuras šī importa no trešās valsts radītais kaitējums parasti tiek uzskatīts par nenozīmīgu, ja šī importa apjoms ir ļoti tuvs šai robežvērtībai un ja šīs iestādes rīcībā ir citi elementi, kas ļauj apstiprināt minētā importa nenozīmīgumu.

94 Šādos apstākļos Komisijas rīcības brīvība tai ļauj izbeigt izmeklēšanu, pamatojoties vienīgi uz Regulas 2016/1036 9. panta 2. punktu, un tai nav jānosaka, vai šis pats imports var radīt būtisku kaitējumu, ņemot vērā tostarp šīs regulas 3. panta 2. un 3. punktā paredzētos elementus.

95 Ņemot vērā iepriekš minēto, šī pamata pirmā daļa ir jānoraida kā nepamatota.

96 Ar šī pamata otro daļu *Eurofer* būtībā apgalvo, ka Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 115.–121. punktā ir pieļāvusi tiesību kļūdu un acīmredzamu kļūdu vērtējumā, apstiprinot Komisijas konstatējumu, ka šajā lietā aizsardzības pasākumi nebija nepieciešami.

97 Vispirms jānoraida Komisijas arguments, saskaņā ar kuru šī daļa ir nepieņemama, jo tā attiecoties vienīgi uz Vispārējās tiesas veikto faktu vērtējumu, nekonstatējot nevienu tiesību kļūdu. Proti, kā secinājumu 105. punktā ir norādījis ģenerāladvokāts, pārsūdzētā sprieduma 115.–121. punktā, uz kuriem attiecas šī daļa, Vispārējā tiesa ir izklāstījusi tiesību apsvērumus un *Eurofer* izvirzītie argumenti ir vērsti pret tiem.

98 Vispirms attiecībā uz *Eurofer* argumentu, saskaņā ar kuru Vispārējā tiesa esot pieļāvusi tiesību kļūdu, secinot, ka Komisija nav pārsniegusi rīcības brīvību, kas tai ir Regulas 2016/1036 9. panta 2. punkta piemērošanas ietvaros, jānorāda, ka to pašu iemeslu dēļ, kas norādīti šī sprieduma 91.–94. punktā, šis arguments ir jāuzskata par nepamatotu.

99 Turpinājumā attiecībā uz argumentu par to, ka, neņemot vērā apgalvoto paaugstināto Serbijas importa dempinga starpību, Komisijas secinājumā par nepieciešamības veikt aizsardzības pasākumus neesamību esot pieļauta acīmredzama kļūda vērtējumā, jānorāda, kā Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 110. un 111. punktā pamatoti ir nospriedusi, ka Regulas 2016/1036 9. panta 2. punkts atstāj zināmu rīcības brīvību Komisijai, neprecizējot apstākļus, kuros tā var secināt, ka aizsardzības pasākumi nav nepieciešami.

100 Šādos apstākļos dempinga starpība nešķiet atbilstoša informācija, kas Komisijai būtu obligāti jāņem vērā, lai secinātu, ka nav vajadzības veikt aizsardzības pasākumus.

101 Katrā ziņā jākonstatē, ka, lai pamatotu savu argumentāciju, *Eurofer* vienīgi apgalvo, ka, ņemot vērā attiecīgo dempinga starpību, esot "maz ticams", ka attiecīgā importa ietekme ir nenozīmīga, līdz ar to tā nesniedz nevienu konkrētu un precīzu pierādījumu, kas ļautu secināt, ka Vispārējai tiesai būtu bijis jāuzskata, ka Komisijas argumentācijā ir pieļauta acīmredzama kļūda vērtējumā.

102 Visbeidzot, kā ģenerāladvokāts ir uzsvēris secinājumu 109. punktā, ir jānoraida arguments par to, ka Komisija neesot ņēmusi vērā datus par Serbijas izstrādājumu cenu un mērķa cenu samazinājumu, jo pretēji tam, kas tika nospriests šī sprieduma 94. punktā, ar šo argumentu tiek prasīts, lai Komisija veiktu zaudējumu esamības detalizētu pārbaudi, pirms tā var izbeigt izmeklēšanu saskaņā ar Regulas 2016/1036 9. panta 2. punktu.

103 Ņemot vērā iepriekš minētos apsvērumus, trešā pamata otrā daļa ir jānoraida kā nepamatota un līdz ar to šis pamats ir jānoraida kopumā.

Par ceturto pamatu

Lietas dalībnieku argumenti

104 Ar ceturto pamatu *Eurofer* apgalvo, ka Vispārējā tiesa esot pieļāvusi vairākas tiesību kļūdas, secinot, ka Komisijai nebija pienākuma paziņot datus par Serbijas eksportētāja cenu un mērķa cenu samazinājumu. Šis pamats attiecas uz pārsūdzētā sprieduma 135.–137., 141.–146., kā arī 148. punktu, un tas ir iedalīts trīs daļās.

105 Šī pamata pirmajā daļā *Eurofer* apgalvo, ka Vispārējā tiesa ir pieļāvusi tiesību kļūdu, nospriezdama, ka netika pārkāptas tās tiesības uz aizstāvību.

106 Tiesību uz aizstāvību ievērošana neattiecoties tikai uz tādas informācijas zināšanu, ar kuru Komisija pamato savus argumentus saskaņā ar Regulas 2016/1036 20. panta 2. punktu, bet attiecoties arī uz piekļuvi citiem atbilstošiem Komisijas lietas materiālu elementiem. Šajā lietā dati par cenu un mērķa cenu samazinājumu esot bijusi būtiska informācija, kas ļauj pierādīt attiecīgā importa ietekmi un kas ir nepieciešama, lai *Eurofer* varētu paust savu viedokli par to, vai šis imports ir radījis kaitējumu Savienības ražošanas nozarei un vai Komisijas konstatējums par šīs ietekmes nenozīmīgo raksturu ir pareizs.

107 Šī pamata otrajā daļā *Eurofer* apgalvo, ka Vispārējā tiesa ir pieļāvusi tiesību kļūdu, pārsūdzētā sprieduma 142. punktā nospriežot, ka antidempinga izmeklēšanā tā kā Savienības ražošanas nozares pārstāve nevar atsaukties uz prasībām, kas izriet no tiesībām uz aizstāvību. Šim secinājumam neesot nekāda juridiska pamata un tam neesot nekāda pamatojuma Tiesas un Vispārējās tiesas judikatūrā.

108 Ar šī paša pamata trešo daļu *Eurofer* apgalvo, ka Vispārējā tiesa esot pieļāvusi tiesību kļūdu, pārsūdzētā sprieduma 146. punktā secinot, ka Komisija nav pārkāpusi labas pārvaldības principu, kas nostiprināts Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 41. pantā. Ja tiktu apmierināts apelācijas sūdzības otrais vai trešais pamats, *Eurofer* argumenti par labas pārvaldības principa neievērošanu arī būtu jāpieņem. Turklāt *Eurofer* uzskata, ka Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 148. punktā esot pieļāvusi tiesību kļūdu, neuzliekot Komisijai pienākumu iesniegt pierādījumus par cenu un mērķa cenu samazinājumu.

109 Komisija un *HBIS Serbia* apgalvo, ka apelācijas sūdzības ceturtais pamats ir daļēji nepamatots un daļēji neefektīvs.

Tiesas vērtējums

110 Saskaņā ar Regulas 2016/1036 20. panta 2. punktu šī panta 1. punktā minētās puses, kurās ietilpst tāda pārstāvības apvienība kā *Eurofer*, var pieprasīt galīgo informāciju par būtiskiem faktiem un apsvērumiem, uz kuru pamata ir paredzēts ieteikt izbeigt izmeklēšanu vai tiesvedību bez pasākumu noteikšanas.

111 Jākonstatē, ka šī pamata trīs daļas ir balstītas uz premisu, saskaņā ar kuru dati par cenu un mērķa cenu samazinājumu ir dati, kas Komisijai bija jāņem vērā, piemērojot Regulas 2016/1036 3. panta 4. punkta a) apakšpunktu un 5. panta 7. punktu.

112 Kā konstatēts otrā apelācijas sūdzības pamata pārbaudē, Vispārējā tiesa varēja pamatoti nolemt, ka Komisija pareizi ir nolēmusi izbeigt procedūru attiecībā uz Serbijas izcelsmes importu, pamatojoties vienīgi uz importa apjomu un datiem par vidējām pārdošanas cenām, neanalizējot datus par cenu un mērķa cenu samazinājumu.

113 Līdz ar to Vispārējā tiesa, nepieļaujot tiesību kļūdu, pārsūdzētā sprieduma 137. punktā nosprieda, ka saskaņā ar Regulas 2016/1036 20. panta 2. punktu *Eurofer* tika informēta par būtiskiem faktiem un apsvērumiem, uz kuru pamata bija paredzēts ieteikt izbeigt procedūru attiecībā uz Serbijas izcelsmes importu, nenosakot pasākumus, ka tai bija iespēja lietderīgi darīt zināmu savu viedokli un ka tās tiesības uz aizstāvību šajā lietā tika ievērotas.

114 Šo pašu iemeslu dēļ Vispārējā tiesa nav pieļāvusi nekādu tiesību kļūdu, pārsūdzētā sprieduma 146. punktā nospriežot, ka Komisija ir pārbaudījusi visus atbilstošos lietas apstākļus un ka tātad tā nav pārkāpusi labas pārvaldības principu. Tāpat *Eurofer* nevar izvirzīt argumentu par to, ka pārsūdzētā sprieduma 148. punktā Vispārējā tiesa ir noraidījusi tās lūgumu iesniegt datus par Serbijas Republikas cenu un mērķa cenu samazinājuma starpību.

115 Šādos apstākļos, nepastāvot nepieciešamībai lemt par to, vai attiecībā uz tiesību uz aizstāvību ievērošanu antidempinga izmeklēšanas procedūrās ir jānošķir *Eurofer* un uzņēmumi, kuriem var tikt uzlikta sankcija vai antidempinga maksājums, ceturtais pamats ir jānoraida kā nepamatots.

116 Ņemot vērā iepriekš minētos apsvērumus un tā kā neviens no šīs apelācijas sūdzības pamatiem nav apmierināts, tā ir jānoraida pilnībā, nelemjot par Komisijas argumentiem par prasības pirmajā instancē nepieņemamību.

Par tiesāšanās izdevumiem

117 Atbilstoši Tiesas Reglamenta 184. panta 2. punktam, ja apelācijas sūdzība nav pamatota, Tiesa lemj par tiesāšanās izdevumiem. Atbilstoši šī paša reglamenta 138. panta 1. punktam, kas piemērojams apelācijas tiesvedībā saskaņā ar šī reglamenta 184. panta 1. punktu, lietas dalībniekam, kuram spriedums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram spriedums ir labvēlīgs.

118 Tā kā Komisija un *HBIS Serbia* ir prasījusi piespriest *Eurofer* atlīdzināt tiesāšanās izdevumus un tā kā šai pēdējai nolēmums ir nelabvēlīgs, tai jāpiespriež segt savus, kā arī atlīdzināt Komisijas un *HBIS Serbia* tiesāšanās izdevumus.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (ceturtā palāta) nospriež:

1) **Apelācijas sūdzību noraidīt.**

2) ***Eurofer, Association européenne de l'Acier, AISBL* sedz savus tiesāšanās izdevumus pašas un atlīdzina Eiropas Komisijas un *HBIS Group Serbia Iron & Steel LLC Belgrade* tiesāšanās izdevumus**.

[Paraksti]